

REISVERSLAG NR. 10 VAN FRED EN NELIE MET DE ALCEDO

Inslingeren

Na twee dagtochtjes met heel weinig wind gooien we los voor de tocht rond de Peloponnesos. De weerberichten Windy en ZyGrib geven wind van 2 Bft aan op de weg naar het zuiden, maar het Griekse weerbericht Poseidon geeft windkracht 5 Bft aan. Omdat Poseidon er de afgelopen twee dagen helemaal naast zat gaan we uit van de andere weerberichten en bereiden ons voor op een warme luie zeildag. Als we onder de luwte van het eiland Lefkas uitkomen blijkt de voorspelling van Poseidon toch de juiste te zijn. De wind is 4 Bft met vlagen van 5 Bft terwijl flinke golven met witte schuimkopjes van open zee binnenrollen. We zetten spoedig een rif in het grootzeil, waardoor het schip handzamer wordt zonder dat we minder snel varen. Na een uurtje varen in onze zwembroek/bikini, want het is nog steeds niet koud, realiseren we ons dat we nog helemaal niet op dit weer zijn ingesteld. De reddingsvesten liggen nog in de kast en de lifelines moeten we ook nog zoeken. Gauw onze reddingsvesten omgedaan. De lifelines komen morgen wel. In het schip is het een chaos; kastdeurtjes zijn opengevlogen, boeken liggen door de hele kajuit, bananen op de vloer, enz. De zeilers onder jullie zullen wel denken hoe kan je nu de zee opgaan zonder deze dingen geregeld te hebben, maar je wordt hier wel een erg ontspannen of misschien beter een luie zeiler. We wilden naar het eiland Ithaka (Het eiland waar Odysseus woonde en naar terugkeerde), maar dat is hoog aan de wind tegen de golven opboksen. We besluiten daarom wat ruimer te gaan varen naar het eiland Atokos, een 330 m hoge onbewoonde piramide die omringd is door zeeën van 300 m diep. We gaan daar voor anker in

het enige baaitje dat er op het eiland is, One House Bay. We hebben een heerlijke zeildag gehad, zijn weer wat ingeslingerd en zijn met de neus op de feiten gedrukt dat we ons ondanks het prachtige weer in Griekenland toch ook moeten voorbereiden voor harde wind en golven. We hebben 15 zeemijl (1 zeemijl = 1,85 km) afgelegd en moeten er nog 150 voor we bij de zuidpunt van de Peloponnesos zijn.

Schroefaslekkage

Een probleem is dat de eerste dag nogal wat water via de schroefas in het schip kwam. We dachten eerst dat de vetkoordpakking misschien wat was uitgedroogd na 9 maanden op de wal gestaan te hebben. Toen het bleef lekken de pakking wat aangedraaid, maar toen werd het schroefaslager weer te heet. Het is de kunst om het midden te vinden tussen niet te veel lekken en niet te heet te worden. Het kan ook zijn dat de vetkoordpakking niet meer werkt omdat hij vorig jaar in het Canal du Midi te heet is geworden, zeg maar verbrand is. In dat geval moet ik het vetkoord vervangen wat een rotklus is. Ook wil ik dat niet doen als het schip in het water ligt, want als de vervanging niet snel lukt loopt het schip vol water. We kijken het nog even aan.

Voor anker in One House Bay

One House Bay

One House Bay is een prima plek om te wennen aan het ritme van de Ionische Zee. Over het algemeen 's ochtends geen wind en 's middags vanaf 14.00 uur 4 – 6 Bft wind uit het NW. Vanochtend vroeg lagen we met drie schepen in deze prachtige baai met een wild varken op het strand en blatende geitjes op de richels van de steile rotswand, maar in de loop van de dag loopt het vol met zo'n 15 schepen, die voor de avond weer vertrekken.

Zoekplaatje, drie geiten op een verticale rotswand.

We wachten op de wind, wandelen op het kiezelstrand, bezoeken het enige huis met klein kapelletje op het eiland, lezen een boek en doen wat klusjes aan de boot opdat we beter voorbereid zijn voor harde winden, die hopelijk vanmiddag nog komen.

Op zoek naar een ankerbaai

Om 14.00 hijsen we het zeil, maar het duurt nog een uur voor het begint te waaien. De wind van 2-3 Bft duurt slechts een uur, waarnaar het weer windstil is. We besluiten niet de voor vandaag geplande 20 zeemijlen te motoren en wijken uit naar een prachtig baaitje op de zuidpunt van het eiland Ithaka waar ik 20 jaar geleden ben geweest. Tot onze stomme verbazing ligt er slechts één motorbootje. Als Nelie klaar staat om het

anker te laten vallen worden we overvallen door een zwerm wespen en we besluiten direct de baai weer te verlaten. We begrijpen nu waarom het er zo rustig is. Na nog een uur motoren gaan we voor anker in een baai op het eiland Khefalonïë. Dat was weer een dag dat we meer op de motor hebben gevaren dan gezeild. We zijn bang dat dat wel meer zal gebeuren. De weerberichten geven voor de komende dagen aan dat het 's middags ook windstil blijft. Gaan we op de motor varen of blijven we liggen. Daar moeten we nog een nachtje over slapen. De volgende ochtend besluiten we dan maar op de motor naar Zakynthos te varen. We hebben nog geluk dat er in het zeegat tussen Kefalonië en Zakynthos wind van 2 – 3 Bft uit zee komt en dan kan de motor anderhalf uur uit. Het veel op de motor varen heeft tot voordeel dat ik nu uitgebreid met de afstelling van het schroefaslager kan experimenteren. Uiteindelijk bereik ik een afstelling dat het lager niet te warm wordt en er niet te veel water naar binnen lekt. Als we het lekbakje onder het lager geregeld legen en het niet erger gaat lekken kunnen we daar deze zomer wel mee leven.

Zakynthos

Zakynthos is een grote stad die tot de aardbeving van 1953 voor een groot deel bestond uit prachtige Venetiaanse gebouwen. Na die aardbeving, die het hele Ionische gebied zwaar heeft getroffen stonden er weinig gebouwen meer overeind. Er is wel geprobeerd de stad weer in Venetiaanse stijl op te bouwen, maar het karakter schijnt voor een groot deel te zijn verdwenen. We vierden onze eerste nacht in een haven met het betalen van € 25 havengeld (wat voor Griekenland veel is) en met een etentje in de stad. Ouzo met ijs, geroosterd brood met kruiden, olijfolie en tomaat, gegrilde sardientjes en konijn met een nagerecht

van de zaak voor € 23 voor twee personen. Dat kunnen we vaker doen. Er is 's ochtends nog geen wind, maar de voorspelling is dat we begin van de middag een paar uur hebben om met halve wind van 3 Bf over te steken naar Katakalon op de Peloponnesos. Uitgebreid de tijd om boodschappen te doen en koffie te drinken.

Katakalon

Het weerbericht klopt weer niet. In plaats van halve wind varen we hoog aan de wind van slechts 1 – 2 Bft. Wel de hele dag kunnen zeilen. Katakalon lopen we niet alleen aan omdat het ons in de goede richting brengt, maar ook omdat we Olympia, de bakermat van de Olympische spelen, willen bezoeken. Elf jaar geleden legde ik met mijn dochter Viola de 30 km naar Olympia af met een gezellig boemeltreintje. Helaas de trein rijdt niet omdat ze het spoor aan het vernieuwen zijn en het ziet er naar uit dat ze daar nog jaren mee bezig zullen zijn. De havenmeester wil ons morgenochtend wel met zijn auto naar Olympia brengen.

De vissersvloot van Katakalon

Olympia

's Ochtends om 08.00 melden we ons bij de havenmeester die ons voordat de verwachte drukte begint afzet bij de ingang van het complex dat bestaat uit de opgraving van het oude Olympia, een museum waar de opgegraven schatten worden tentoongesteld en een museum over de geschiedenis van de Olympische spelen. Het is een groot complex met veel

grote bomen waar we in de schaduw kunnen lopen. We zijn inderdaad voor de drukte want we lopen er met een man of tien. Erg druk wordt het later ook niet, dankzij de Corona zijn er hoogstens een paar honderd bezoekers. Toen ik er met Viola was liepen we er met duizenden. Het is zo boeiend dat het ons niet stoort dat het 37 graden is.

Puinhoop met een verhaal

Vergane glorie met uitzondering van Nolie.

Morgen gaan we weer verder naar het zuiden om uiteindelijk de drie kapen gevormd door de drie uitstekende vingers van de Peloponnesos te ronden om in de Egeïsche zee te komen. De kapen zijn berucht om de harde winden en onrustige zee. De afgelopen week zag het weerbericht rond de kapen er zeer gunstig uit, maar het lijkt erop dat de wind rond de kapen toeneemt nu we dichterbij komen. We houden het in de gaten.

Olympia's geschiedenis

Olympia was net als Delphi geen echte bewoonde stad. Het was een heilige plaats waar de god Zeus werd aanbeden. In de belangrijkste tempel stond een 12 m hoog standbeeld van Zeus met veel ivoor en goud. Het was één van de zeven wereldwonderen van de klassieke oudheid. Van dat beeld is niets meer teruggevonden. De activiteiten in het oude Olympia stonden in het teken van het vereren van Zeus en het organiseren van de olympische spelen. Die spelen werden zonder onderbreking om de vier jaar gehouden van 776 voor Christus tot 393 na Christus, dat is een ongekend lange periode van meer dan 1150 jaar. Er werden in Griekenland veel oorlogen gevoerd, maar tijdens de spelen (vier dagen ervoor en vier dagen erna) werd de strijd gestaakt en concentreerde men zich op de spelen waar de strijdende partijen deelnemers naar afvaardigden. Het aantal toeschouwers van de spelen liep in de 45.000. Er was voor hen geen accommodatie en ze zorgden voor hun onderkomen in de omliggend bossen. De roem die de huidige winnaars van olympische gouden medailles behalen stelt niets voor in vergelijking met de eeuwige roem die de Griekse winnaars werd toebedeeld.

Bewaard gebleven restanten van een timpaan van de aan Zeus geweiide tempel.

Apollo kwam in deze staat onder de puinhopen vandaan.

In 146 voor Christus werd Griekenland een Romeinse provincie. Het inmiddels wat verwaarloosde Olympia werd opgeknapt door de Romeinen die van de Olympische spelen, die tot dan toe alleen Griekse deelnemers toeliet, een internationaal sportevenement maakten. Tijdens de Griekse spelen waren de morele standaarden heel hoog en wie zich niet aan de regels hield werd streng gestraft. Met de Romeinen kwam daar de klad in en de Romeinse keizer Nero maakte het wel heel bond. Hij liet er een groot paleis bouwen waar hij drie jaar woonde. In 67 na Christus liet hij zich inschrijven voor de

wagenrennen. In dat nummer moest hij het opnemen tegen zeer ervaren deelnemers, maar allen wisten dat hun eventuele zege eigenlijk de dood zou betekenen. De keizer viel twee keer van zijn wagen en hij haalde niet eens het einde van de race. Toch werd hij onder luid gejuich tot winnaar uitgeroepen. Al zijn tegenstanders hadden de strijd gestaakt om zichzelf in te dekken. Nero lauwerde zichzelf met de olijfkrans. Uit dankbaarheid schonk hij de scheidsrechters het Romeinse burgerschap.

Naar alle waarschijnlijkheid zijn de Olympische Spelen officieel afgeschaft in 394 na Christus toen de Spelen als een heidens evenement werden gezien door de tot Christen bekeerde Romeinse keizer Theodosius. De tempels werden in 426 na Christus dan ook verwoest. Het weer en aardbevingen deden de rest, waarna Olympia door een rivier bedolven werd onder een metersdikke laag slib waardoor Olympia dus letterlijk van de kaart verdween. Pas in 1875 werd Olympia herontdekt en werd begonnen met de opgravingen, waardoor we nu dwalend tussen de puinhopen de boeiende verhalen van Olympia en de Olympische spelen op ons in kunnen laten werken.

Als Nelie een koe ziet moet die op de foto.